

Προδικαστικό ερώτημα

Αντιβαίνει στο δίκαιο της Ένωσης –και ειδικότερα στις διατάξεις της Συνθήκης σχετικά με την ελευθερία εγκατάστασης και την ελεύθερη κυκλοφορία των κεφαλαίων, όπως έχουν ερμηνευθεί από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης– η εφαρμογή διάταξης του εθνικού δικαίου όπως αυτή του άρθρου 35, παράγραφος 10-ter, του decreto-legge n. 223/2006 (πράξεως νομοθετικού περιεχομένου 223/2006), στο μέτρο που περιορίζει το σχετικό με τους φόρους υποθήκης και κτηματογράφησης πλεονέκτημα στα κλειστού τύπου κεφάλαια επενδύσεων σε ακίνητα;

Αίτηση προδικαστικής απόφασης την οποία υπέβαλε το *Corte costituzionale* (Ιταλία) στις 21 Ιουνίου 2019 – DB κατά *Commissione Nazionale per le Società e la Borsa* (Consob)

(Υπόθεση C-481/19)

(2019/C 357/14)

Γλώσσα διαδικασίας: η ιταλική

Αιτούν δικαστήριο

Corte costituzionale

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Αναρreseίων: DB

Αναρσειβλητη: Commissione Nazionale per le Società e la Borsa (Consob)

Προδικαστικά ερωτήματα

- 1) Έχουν το άρθρο 14, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/6/ΕΚ⁽¹⁾, εφόσον εξακολουθεί να έχει εφαρμογή *ratione temporis*, και το άρθρο 30, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 596/2014⁽²⁾ την έννοια ότι επιτρέπουν στα κράτη μέλη να μην επιβάλλουν κυρώσεις σε όποιον αρνείται να απαντήσει σε ερωτήσεις της αρμόδιας αρχής, από τις οποίες ενδέχεται να προκύψει η ευθύνη του για αδίκημα τιμωρούμενο με διοικητικές κυρώσεις «τιμωρητικού» χαρακτήρα;
- 2) Σε περίπτωση αρνητικής απάντησης στο πρώτο ερώτημα, είναι το άρθρο 14, παράγραφος 3, της οδηγίας 2003/6/ΕΚ, εφόσον εξακολουθεί να έχει εφαρμογή *ratione temporis*, και το άρθρο 30, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού (ΕΕ) 596/2014 συμβατά με τα άρθρα 47 και 48 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, υπό το πρίσμα επίσης της νομολογίας του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου σχετικά με το άρθρο 6 της ΕΣΔΑ και των κοινών συνταγματικών παραδόσεων των κρατών μελών, στο μέτρο που επιβάλλουν κυρώσεις επίσης σε όποιον αρνείται να απαντήσει σε ερωτήσεις της αρμόδιας αρχής από τις οποίες ενδέχεται να προκύψει η ευθύνη του για αδίκημα τιμωρούμενο με διοικητικές κυρώσεις «τιμωρητικού» χαρακτήρα;

⁽¹⁾ Οδηγία 2003/6/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2003, για τις πράξεις προσώπων που κατέχουν εμπιστευτικές πληροφορίες και τις πράξεις χειραγώγησης της αγοράς (κατάχρηση αγοράς) (ΕΕ 2003, L 96, σ. 16).

⁽²⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 596/2014 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 16ης Απριλίου 2014, για την κατάχρηση της αγοράς (κανονισμός για την κατάχρηση της αγοράς) και την κατάργηση της οδηγίας 2003/6/ΕΚ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και των οδηγιών της Επιτροπής 2003/124/ΕΚ, 2003/125/ΕΚ και 2004/72/ΕΚ (ΕΕ 2014, L 173, σ. 1).